WIJ WILLEM-ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Internetconsultatieversie

Besluit van , houdende regels inzake de rechten van en voorzieningen voor slachtoffers van strafbare feiten (Besluit slachtoffers van strafbare feiten 202X) KetenID [WGK012289]

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van [datum], nr…. ;

Gelet op de artikelen 1.5.2, derde en zesde lid, 1.5.3, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], nr.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van [datum], nr… ;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1
Definities

Artikel 1.1.1

In deze regeling wordt verstaan onder:
- de wet: het Wetboek van Strafvordering;
- de opsporingsambtenaar: een ambtenaar als bedoeld in artikel 1.3.10 van de wet;
- slachtofferhulporganisatie: een instelling voor slachtofferhulp als bedoeld in artikel 1.5.2, derde lid, onderdeel a, van de wet, die is belast met uitvoering van de in artikel 2.1,2 genoemde taken;
- gespecialiseerde hulporganisaties: instellingen die op een specifiek terrein hulp en voorzieningen aan slachtoffers kunnen bieden;
- registratie: een voorziening als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer;
- authenticatie: een elektronisch proces voor de verificatie en bevestiging van de identiteit van het slachtoffer of een familielid;
- identificatiemiddel: een elektronisch middel dat persoonsidentificatiegegevens bevat en dat wordt gebruikt voor de authenticatie van het slachtoffer of een familielid dat toegang wenst tot elektronische dienstverlening of informatieverschaffing.

HOOFDSTUK 2
Instellingen voor slachtofferhulp

Artikel 2.1.1

1. Het slachtoffer heeft, rekening houdend met zijn behoeften, voor, tijdens en gedurende een passende termijn na het strafproces kosteloos toegang tot slachtofferhulporganisaties.
2. De slachtofferhulporganisaties handelen in het belang van het slachtoffer, met inachtneming van passende bescherming van de persoonlijke levenssfeer.
3. De familieleden van het slachtoffer hebben toegang tot slachtofferhulporganisaties, rekening houdend met hun behoeften en de mate waarin zij schade hebben geleden als gevolg van het tegen het slachtoffer gepleegde strafbare feit.
4. De beschikbaarheid van slachtofferhulp, als bedoeld in artikel 2.1.2, eerste lid, is niet afhankelijk van het doen van aangifte door het slachtoffer van een strafbaar feit.

Artikel 2.1.2

1. De slachtofferhulporganisaties zorgen ten minste voor:
   a. informatie, advies en ondersteuning die relevant is voor de rechten van het slachtoffer, onder meer met betrekking tot toegang tot procedures voor vergoeding van schade als gevolg van strafbare feiten, en met betrekking tot de rol van het slachtoffer in het strafproces, onder meer ter voorbereiding op het bijwonen van de terechtzitting;
   b. informatie over of rechtstreekse doorverwijzing naar relevante bestaande gespecialiseerde hulporganisaties;
   c. emotionele en, waar beschikbaar, psychologische ondersteuning;
   d. advies over financiële en praktische kwesties naar aanleiding van het strafbare feit;
   e. advies over het risico en het voorkomen van secundaire en herhaalde victimisatie, van intimidatie en van vergelding, tenzij anderszins verstrekt door andere openbare of particuliere organisaties.
2. De slachtofferhulporganisaties schenken bijzondere aandacht aan de specifieke behoeften van slachtoffers die aanzienlijke schade hebben geleden als gevolg van de ernst van het strafbare feit.

Artikel 2.1.3

Bij ministeriële regeling kunnen nadere voorschriften worden gegeven betreffende de toegang bedoeld in artikel 2.1.1, eerste lid, van slachtoffers en hun familieleden tot instellingen voor slachtofferhulp, de voorwaarden voor deze toegang, organisatie en werkzaamheden van instellingen voor slachtofferhulp.

HOOFDSTUK 3
Informatie over rechten en voorzieningen

Artikel 3.1.1

De opsporingsambtenaar of andere ambtenaar van een organisatie die opsporing van strafbare feiten tot taak heeft, verstrekt het slachtoffer bij zijn eerste contact met de betrokken opsporingsambtenaar onverwijld informatie betreffende:

a. het soort ondersteuning dat het slachtoffer kan krijgen en van wie hij deze kan krijgen, waaronder, indien van belang, basisinformatie over de toegang tot medische zorg, gespecialiseerde ondersteuning, waaronder psychologische zorg en alternatieve huisvesting;
b. het verloop van de procedures omtrent de aangifte van een strafbaar feit en de rol die het slachtoffer in die procedures heeft;
c. de wijze waarop het slachtoffer bescherming kan krijgen, waaronder beschermingsmaatregelen en de hiervoor geldende voorwaarden;
d. de wijze waarop het slachtoffer toegang krijgt tot juridisch advies, rechtsbijstand en andere vormen van advies en de hiervoor geldende voorwaarden;
e. de wijze waarop het slachtoffer schadevergoeding kan verkrijgen en de hiervoor geldende voorwaarden;
f. de wijze waarop het slachtoffer aanspraak kan maken op vertolking en vertaling en de hiervoor geldende voorwaarden;
g. de beschikbare bijzondere maatregelen, procedures of regelingen om de belangen van het slachtoffer te beschermen in de lidstaat waar het eerste contact met de bevoegde autoriteit plaatsvindt, indien het slachtoffer woonachtig is in een andere lidstaat dan die waarin het strafbare feit werd gepleegd;
h. de beschikbare procedures om klachten in te dienen als de bevoegde autoriteit, die in het kader van het strafproces optreedt, zijn rechten niet eerbiedigt;
i. de contactgegevens voor communicatie over zijn zaak;
j. de beschikbare herstelrechtvoorzieningen, bedoeld in artikel 1.11.1 van de wet;
k. de wijze waarop het slachtoffer de kosten als gevolg van zijn deelname aan de strafprocedure vergoed kan krijgen en de hierbij geldende voorwaarden.

Artikel 3.1.2

De ambtenaar, bedoeld in artikel 3.1.1, verstrekt aan een slachtoffer van een strafbaar feit dat is gepleegd door middel van misbruik van zijn persoonsgegevens informatie over manieren om zichzelf tegen de negatieve gevolgen daarvan te beschermen en over instellingen die zich met verschillende aspecten van dergelijke misdrijven en ondersteuning aan slachtoffers bezighouden.

Artikel 3.1.3

De ambtenaar, bedoeld in artikel 3.1.1, stelt een slachtoffer van een misdrijf als bedoeld in artikel 2.6.20, eerste lid, van de wet in kennis van zijn recht, bedoeld in artikel 2.6.23, eerste lid, van de wet, om de officier van justitie te verzoeken een onderzoek te bevelen.

Artikel 3.1.4

1. De omvang en gedetailleerdheid van de informatie, bedoeld in artikel 3.1.1, kan verschillen afhankelijk van de specifieke behoeften en persoonlijke omstandigheden van het slachtoffer en de aard van het strafbare feit.
2. Afhankelijk van de behoeften van het slachtoffer en het belang van dergelijke informatie in iedere fase van het strafproces, kan de opsporingsambtenaar in een later stadium meer gedetailleerde informatie dan genoemd in artikel 3.1.1, aan het slachtoffer verstrekken.

Artikel 3.1.5

1. Er worden passende maatregelen genomen om het slachtoffer bij zijn contacten met autoriteiten in het kader van het strafproces, indien nodig, te helpen om deze autoriteiten te begrijpen en zelf als slachtoffer te worden begrepen.
2. Indien de informatie, bedoeld in artikel 3.1.1, wordt verstrekt en het slachtoffer de Nederlandse taal niet of onvoldoende begrijpt, dan wordt op verzoek van het slachtoffer deze informatie verstrekt in een taal die het slachtoffer begrijpt of wordt hem de nodige taalkundige bijstand geboden.

Artikel 3.1.6

Bij ministeriële regeling worden nadere voorschriften gegeven betreffende de inhoud en wijze van verstrekking van de informatie, bedoeld in artikel 3.1.1, de omvang en gedetailleerdheid van de informatie, bedoeld in artikel 3.1.4 en de maatregelen, bedoeld in artikel 3.1.5.

HOOFDSTUK 4
Maatregelen tot bescherming

Artikel 4.1.1

1. Tijdens het opsporingsonderzoek en het onderzoek op de terechtzitting:
   a. loopt de ondervraging van het slachtoffer geen onnodige vertraging op nadat aangifte van het strafbare feit is gedaan;
   b. wordt het aantal ondervragingen van het slachtoffer tot het minimum beperkt en vindt ondervraging alleen plaats als dat strikt noodzakelijk is met het oog op het strafrechtelijk onderzoek;
   c. worden er over het privéleven van het slachtoffer alleen vragen gesteld die nodig zijn en verband houden met het strafbare feit;
   d. worden medische onderzoeken tot een minimum beperkt en alleen uitgevoerd indien dat strikt noodzakelijk is met het oog op het strafrechtelijk onderzoek.
2. Bij ministeriële regeling kunnen voorschriften worden gegeven betreffende:
   a. maatregelen tot bescherming van slachtoffers, waaronder in het bijzonder minderjarige slachtoffers, en hun familieleden;
   b. de voorwaarden waaronder contact tussen het slachtoffer en, zo nodig, zijn familieleden, en de verdachte of veroordeelde kan worden vermeden in gebouwen waar het strafproces plaats heeft, tenzij het strafproces dit vereist;
   c. het voorzien in afzonderlijke wachtruimten voor slachtoffers in nieuwe gerechtsgebouwen.

HOOFDSTUK 5
Individuele beoordeling, specifieke beschermingsbehoeften, bijzondere maatregelen en minderjarigen

Artikel 5.1.1

1. De opsporingsambtenaar, of andere ambtenaar van een organisatie die opsporing van strafbare feiten tot taak heeft, zorgt ervoor dat het slachtoffer, tijdens of zo spoedig mogelijk na het eerste contact, een tijdige en individuele beoordeling krijgt om specifieke beschermingsbehoeften te onderkennen en om te bepalen of en in welke mate het slachtoffer tijdens het strafproces en de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen van bijzondere maatregelen gebruik moet kunnen

maken, gelet op zijn bijzondere kwetsbaarheid voor secundaire en herhaalde victimisatie, voor intimidatie en voor vergelding.

2. De individuele beoordeling houdt in het bijzonder rekening met:
   a. de persoonlijke kenmerken van het slachtoffer;
   b. het soort strafbaar feit of de aard van het strafbare feit, en
   c. de omstandigheden van het strafbare feit.
3. Bij de individuele beoordeling wordt bijzondere aandacht besteed aan:
   a. slachtoffers die aanzienlijke schade hebben geleden als gevolg van de ernst van het strafbare feit;
   b. slachtoffers van strafbare feiten die zijn ingegeven door vooroordelen of discriminatie die in het bijzonder verband kunnen houden met hun persoonlijke kenmerken;
   c. slachtoffers wier relatie met en afhankelijkheid van de verdachte of veroordeelde hen bijzonder kwetsbaar maken.
4. De omvang en gedetailleerdheid van de individuele beoordeling is afhankelijk van de ernst van het strafbare feit en de schade die het slachtoffer kennelijk heeft geleden.
5. Het slachtoffer wordt nauw bij de individuele beoordeling betrokken. Tevens worden zijn wensen in overweging genomen, waaronder de wens om geen aanspraak te maken op bijzondere maatregelen, als bedoeld in de artikelen 5.1.2, 5.1.3 en 5.1.5.
6. De individuele beoordeling wordt gedurende het strafproces en de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen zo nodig aangepast aan de actuele situatie.
7. Bij ministeriële regeling kunnen nadere voorschriften worden gegeven betreffende de toepassing van de individuele beoordeling.

Artikel 5.1.2

Tijdens het opsporingsonderzoek en het onderzoek op de terechtzitting kunnen de volgende maatregelen worden genomen voor het overeenkomstig artikel 5.1.1, eerste lid, geïdentificeerde slachtoffer met specifieke beschermingsbehoeften:

a. het verhoor van het slachtoffer wordt gedaan in een daarvoor ontworpen of aangepaste ruimte;
b. het verhoor van het slachtoffer wordt gedaan door of via personen die daarvoor professioneel zijn opgeleid;
c. alle verhoren van het slachtoffer worden gedaan door dezelfde personen, tenzij dit indruist tegen de goede rechtsbedeling;
d. alle verhoren van het slachtoffer van seksueel geweld, gender-gerelateerd geweld of geweld in hechte relaties worden, tenzij hij door een officier van justitie of een rechter wordt ondervraagd, indien het slachtoffer dat wenst, gedaan door een persoon van hetzelfde geslacht als het slachtoffer, mits dit geen afbreuk doet aan het verloop van het opsporingsonderzoek en het onderzoek op de terechtzitting.

Artikel 5.1.3

Tijdens het onderzoek op de terechtzitting kunnen de volgende maatregelen worden genomen voor het overeenkomstig artikel 5.1.1, eerste lid, geïdentificeerde slachtoffer met specifieke beschermingsbehoeften:

a. tussen slachtoffer en verdachten, onder meer tijdens het afleggen van een getuigenverklaring, kan geen oogcontact plaatsvinden, doordat gebruik wordt gemaakt van passende middelen, waaronder communicatietechnologie overeenkomstig de artikelen 1.11.3, 1.11.4 en 1.11.5 van de wet;
b. het slachtoffer kan in de rechtszaal worden gehoord zonder daar aanwezig te zijn, in het bijzonder door middel van geschikte communicatietechnologie overeenkomstig de artikelen 1.11.3, 1.11.4 en 1.11.5 van de wet;

c. de rechter beveelt behandeling met gesloten deuren overeenkomstig artikel 4.2.3 van de wet.

Artikel 5.1.4

1. Minderjarige slachtoffers worden beschouwd als slachtoffers met specifieke beschermingsbehoeften. Zij krijgen een individuele beoordeling, als bedoeld in artikel 5.1.1, eerste lid, teneinde te bepalen of en in welke mate zij in aanmerking komen voor bijzondere maatregelen, als bedoeld in de artikelen 5.1.2, 5.1.3 en 5.1.5.
2. Indien er onzekerheid bestaat over de leeftijd van een slachtoffer en er voldoende reden is om aan te nemen dat het slachtoffer minderjarig is, dan wordt het slachtoffer voor de toepassing van dit besluit verondersteld minderjarig te zijn.

Artikel 5.1.5

Als het slachtoffer minderjarig is dan kunnen, naast de maatregelen bedoeld in artikel 5.1.2, de volgende maatregelen worden getroffen, voor het opsporingsonderzoek en het onderzoek op de terechtzitting:

a. van elke ondervraging van het minderjarige slachtoffer wordt een audiovisuele opname gemaakt, die overeenkomstig de wet, in het bijzonder artikel 4.3.8, eerste lid, onderdeel e, in het strafproces als bewijsmiddel kan worden gebruikt;
b. indien er een belangenconflict is tussen de uitoefenaren van het ouderlijk gezag of de voogdij en het minderjarige slachtoffer wordt artikel 250 in samenhang met artikel 247, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek overeenkomstig toegepast;
c. indien er een belangenconflict is of kan bestaan tussen het minderjarige slachtoffer en de personen die het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefenen, komt het recht op bijstand en op vertegenwoordiging door een advocaat toe aan het minderjarige slachtoffer, overeenkomstig artikel 1.5.6, tweede en derde lid, van de wet.

Artikel 5.1.6

1. Bij het horen van een minderjarig slachtoffer worden de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van de minderjarige op passende wijze in aanmerking genomen.
2. Het minderjarige slachtoffer of zijn wettelijk vertegenwoordiger of bijzondere curator, als bedoeld in artikel 250 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, worden geïnformeerd over alle rechten en maatregelen die specifiek verband houden met het minderjarige slachtoffer.

Artikel 5.1.7

1. De maatregelen, bedoeld in de artikelen 5.1.2, 5.1.3 en 5.1.5, worden alleen genomen indien hierdoor de rechten van de verdediging niet worden geschaad.
2. Van een maatregel, als bedoeld in de artikelen 5.1.2 en 5.1.3, onderdelen a en b, kan worden afgezien als:
   a. deze wegens operationele of praktische beperkingen niet realiseerbaar is, of
   b. het noodzakelijk is het slachtoffer dringend te ondervragen en het slachtoffer zelf of een derde schade kan lijden of afbreuk kan worden gedaan aan de rechtsgang, indien het ondervragen wordt uitgesteld of achterwege blijft.
3. De maatregelen, bedoeld in de artikelen 5.1.2, 5.1.3 en 5.1.5, kunnen worden genomen, naast andere beschikbare maatregelen.

HOOFDSTUK 6
Gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland

Artikel 6.1.1

De stichting Slachtofferhulp Nederland gebruikt het burgerservicenummer van het slachtoffer of van een familielid bij door haar verrichte werkzaamheden ten aanzien van:
a. het bij overheidsorganen opvragen en van hen ontvangen, het vastleggen en raadplegen en het aan overheidsorganen verstrekken van persoonsgegevens van het slachtoffer of een familielid;
b. elektronische dienstverlening en informatieverschaffing aan het slachtoffer of een familielid, waarbij authenticatie plaatsvindt door middel van een identificatiemiddel dat is toegelaten bij of krachtens enig wettelijk voorschrift.

Artikel 6.1.2

De stichting Slachtofferhulp Nederland is in het kader van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 6.1.1, bevoegd in verband met de uitvoering van artikel 12 van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer een registratie te raadplegen om na te gaan:
a. of aan een bepaald slachtoffer of familielid reeds een burgerservicenummer is toegekend en zo ja, welk burgerservicenummer;
b. aan welk slachtoffer of familielid een bepaald burgerservicenummer is toegekend.

HOOFDSTUK 7
Intrekking, inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 7.1.1

Het Besluit van 24 augustus 2016, houdende regels voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten (Stb. 2016, 310) en het Besluit van 1 juli 2019, houdende regels inzake het gebruik van het burgerservicenummer door de stichting Slachtofferhulp Nederland (Stb. 2019, 248) worden ingetrokken.

Artikel 7.1.2

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 7.1.3

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit slachtoffers van strafbare feiten 202X.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Dit nieuwe Besluit slachtoffers van strafbare feiten is gebaseerd op de artikelen 1.5.2, derde en zesde lid, en op artikel 1.5.3, tweede lid, van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (hierna ook: de wet). Deze twee artikelen verplichten tot het stellen van regels bij algemene maatregel van bestuur. De wet kent deze verplichtingen omdat het besluit dient voor de implementatie van de EU-richtlijn 2012/29/EU en omdat de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer een wettelijke basis vereist voor het gebruik van het BSN (door Slachtofferhulp Nederland). De artikelen 1.5.2, derde lid, en 1.5.3, tweede lid, van de wet bieden de mogelijkheid om (ook) krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen.

Hiernaast zijn er grondslagen voor regels die bij algemene maatregel van bestuur *kunnen* worden gesteld, te weten de artikelen 1.5.2, vijfde lid en 1.5.5, zevende lid, van de wet. Op grond van artikel 1.5.2, vijfde lid, van de wet kunnen bij algemene maatregel van bestuur in het belang van een goede rechtsbedeling regels worden gesteld die beperkingen inhouden van het aantal familieleden, dat aanspraak kan maken op de rechten vermeld in deze titel (Boek 1, Titel 5.2 De rechten van het slachtoffer) en die bepalen welke indirecte slachtoffers bij die aanspraak voorrang krijgen. Dit geldt niet voor de uitoefening van het spreekrecht. Deze bepaling is in de wet opgenomen als implementatie van artikel 2, tweede lid, van de genoemde Richtlijn 2012/29/EU. Van de optie om de bedoelde regels te stellen is geen gebruik gemaakt.
Verder zijn er grondslagen voor regels die kunnen worden gesteld bij ministeriële regeling. Dit betreft: artikel 1.5.4, zevende lid (zaaksinformatie) en artikel 1.5.7, achtste lid (vertaling), van de wet. Op basis van de voorlopers van artikel 1.5.3, tweede lid (respectievelijk artikel 3.1.5 van dit besluit), en 1.5.4, zevende lid, van de wet zijn twee ministeriële regelingen gerealiseerd. Deze moeten worden aangepast aan het nieuwe wetboek en dit nieuwe besluit, bijvoorbeeld ten aanzien van de terminologie en de verwijzing naar artikelen uit de wet en algemene maatregelen van bestuur. Het betreft: de Regeling algemene informatievoorziening slachtoffers (Stcrt. 2017, 18951) en de Regeling verstrekking van zaaksinformatie aan slachtoffers (Stcrt. 2017, 18999). Laatstgenoemde ministeriële regeling is gewijzigd op 10 juni 2025 (Stcrt.2025, 20726).

In dit nieuwe Besluit slachtoffers van strafbare feiten zijn twee bestaande besluiten opgenomen. Het betreft het Besluit slachtoffers van strafbare feiten (Stb. 2016, 310) en het Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland (Stb. 2019, 248). Door deze samenvoeging wordt er één besluit gerealiseerd waarin beide onderwerpen ten aanzien van de slachtoffers zijn opgenomen. De huidige besluiten worden in dit nieuwe besluit gemoderniseerd en aangepast naar de vorm van het nieuwe Wetboek van Strafvordering. Zo is de nummering van de hoofdstukken en artikelen in dit nieuwe besluit vernieuwd en geënt op de systematiek van de nummering en indeling van het nieuwe wetboek. Ook is in dit besluit de terminologie waar nodig aangepast aan het nieuwe wetboek. Qua inhoud zijn er geen wijzigingen aangebracht, met uitzondering van twee onderwerpen. Ten eerste het onderwerp

herstelrechtvoorzieningen (Hoofdstuk 6 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten met daarin de artikelen 17 en 18). Dat onderwerp is niet in dit nieuwe Besluit slachtoffers van strafbare feiten opgenomen, maar is ondergebracht in een afzonderlijk besluit dat gebaseerd is op Boek 1, Hoofdstuk 11, van de wet (artikel 1.11.2, zevende lid[1], van de wet). De tweede wijziging betreft het opnemen van de plicht om informatie te verstrekken aan het slachtoffer over zijn recht om de officier van justitie te verzoeken een onderzoek te doen naar een mogelijke besmetting met een bepaalde ernstige ziekte – zoals vastgelegd in artikel 2.6.23, eerste lid, van de wet. Deze informatieplicht is opgenomen in een nieuw artikel 3.1.3 van dit besluit.

De aanleiding voor het huidige Besluit slachtoffers in strafzaken was de wet inzake implementatie van richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (Pb EU 2012, L 315); hierna aangeduid als "de implementatiewet" (Stb. 2017, 90).

De implementatiewet wijzigde destijds het huidige Wetboek van Strafvordering en delegeerde een aantal onderwerpen naar een algemene maatregel van bestuur of een ministeriële regeling. In het nieuwe Wetboek van Strafvordering is de delegatie van deze onderwerpen gehandhaafd. Het betreft – samengevat – de volgende onderwerpen:
- de instellingen voor slachtofferhulp;
- de inhoud en de aanbieding van informatie over rechten en voorzieningen aan het slachtoffer, bij zijn eerste contact met de opsporingsambtenaar of een andere ambtenaar van een organisatie die opsporing van strafbare feiten tot taak heeft;
- maatregelen tot bescherming van slachtoffers en hun familieleden;
- een individuele beoordeling die het slachtoffer krijgt om specifieke beschermingsbehoeften te onderkennen en te bepalen of en in hoeverre bijzondere maatregelen nodig zijn tijdens het strafproces en de fase van tenuitvoerlegging (van strafrechtelijke beslissingen);
- de positie van minderjarige slachtoffers;
- herstelrechtvoorzieningen waaronder bemiddeling (mediation in het strafrecht).

Het huidige Besluit slachtoffers in strafzaken trof nadere regels ten aanzien van deze onderwerpen en gaf mede invulling aan de implementatie van de genoemde Europese richtlijn in de Nederlandse wetgeving. Een implementatietabel werd opgenomen aan het eind van de nota van toelichting bij het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten (Stb. 2016, 310). Het besluit werd na 2016 een aantal keren gewijzigd.

Zoals hiervoor werd opgemerkt, wordt het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland geïntegreerd in dit nieuwe Besluit slachtoffers van strafbare feiten. Uit de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer (Wabb) volgt dat voor het gebruik van het burgerservicenummer (BSN) in een andere sector dan de overheid een afzonderlijke wettelijke grondslag nodig is. Dat geldt ook voor de toegang tot een

[1] Nummering volgens de aanpassing van artikel 1.11.2 in de tweede aanvullingswet. In de eerste vaststellingswet is dit het achtste lid.

aantal met het BSN-stelsel samenhangende elektronische faciliteiten voor de verplichte verificatie van de identiteit van de persoon van wie persoonsgegevens worden verwerkt. Deze elektronische faciliteiten vormen de zogenaamde beheervoorziening. Alleen gebruikers in de zin van de Wabb kunnen toegang tot die voorziening krijgen.
Dit betekent dat voor het gebruik van het BSN door Slachtofferhulp Nederland een wettelijke grondslag nodig is. In het huidige Wetboek van Strafvordering geeft artikel 51aa, vierde lid, die grondslag. In artikel 1.5.2, zesde lid, van het nieuwe wetboek is deze grondslag ongewijzigd overgenomen en wordt bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over:

a. het gebruik door de instelling voor slachtofferhulp van het burgerservicenummer van het slachtoffer of zijn familieleden;
b. de gevallen waarin deze instelling voor slachtofferhulp in verband met de uitvoering van artikel 12 van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer bevoegd is een registratie als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van die wet te raadplegen.

Het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland schrijft voor dat Slachtofferhulp Nederland (SHN) bij bepaalde, specifiek omschreven werkzaamheden gebruik maakt van het BSN van slachtoffers. Dit is noodzakelijk voor een correcte en veilige uitvoering van die werkzaamheden. Het gaat om het gebruik van het BSN bij de verwerking van de persoonsgegevens van slachtoffers. Hiernaast heeft SHN de gegevens nodig ten behoeve van elektronische online dienstverlening en informatieverschaffing. Het betreft hier ten eerste de deelname aan het ketenbrede slachtofferportaal en ten tweede, het via haar eigen website aanbieden van een gepersonaliseerde “mijn-slachtofferhulp”-omgeving”. Slachtoffers kunnen hierop inloggen met DigiD en vervolgens een voegingsformulier benadeelde partij invullen en hun digitale dossier inzien. In inhoudelijk opzicht zijn de bepalingen van het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland ongewijzigd opgenomen in dit nieuwe Besluit slachtoffers van strafbare feiten.

Naast dit besluit zijn andere besluiten relevant voor slachtoffers zoals het Besluit processtukken in strafzaken (Staatsblad 2011, 602) en het Besluit bescherming slachtoffergegevens in processtukken (Staatsblad 2025, 29).

2. Uitvoeringsconsequenties

PM

3. Ontvangen adviezen

PM

ARTIKELSGEWIJS

HOOFDSTUK 1
Definities

Artikel 1.1.1 [definities]

In dit artikel zijn enkele definities opgenomen. De inhoud van de bepaling is overgenomen uit artikel 1 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten en artikel 1 van het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland.

Met de wet wordt in dit besluit het nieuwe Wetboek van Strafvordering bedoeld. Dat heeft tot gevolg dat een artikel uit een andere wet, met name de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer, in het besluit steeds met zoveel woorden wordt aangehaald. In het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland wordt met "de wet" immers gedoeld op de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer.

In beide huidige besluiten worden definities gegeven van de begrippen slachtoffer en familielid. Deze definities komen overeen met de definities die zijn opgenomen in artikel 51a, eerste lid, van het huidige wetboek en hebben dan ook geen toegevoegde waarde. Er kan immers geen misverstand over bestaan dat de definities van artikel 51a, eerste lid, van het huidige wetboek van toepassing zijn. Daarom worden deze twee begrippen in het nieuwe besluit niet meer afzonderlijk gedefinieerd. Artikel 1.5.1 van de wet heeft het huidige artikel 51a opgevolgd, zonder inhoudelijke wijziging ten aanzien van de genoemde twee begrippen. Dat artikel is wel in technisch opzicht gewijzigd; er wordt onderscheid gemaakt tussen het directe slachtoffer en het indirecte slachtoffer. De definities zijn in lijn met artikel 2 van de genoemde EU-richtlijn. Verder verwijst artikel 1.1.1 van dit besluit naar artikelen uit het nieuwe wetboek.

De definitie van de opsporingsambtenaar is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten en omgenummerd naar het nieuwe wetboek. Er wordt verwezen naar artikel 1.3.10 van de wet. Dit betekent dat dit besluit niet geldt voor buitengewoon opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 1.3.11 van de wet. De reikwijdte van het begrip opsporingsambtenaar in deze context werd toegelicht in de memorie van toelichting van de genoemde implementatiewet (Kamerstukken II 2014/2015, 34236, nr. 3).

De definitie van slachtofferhulporganisaties is gewijzigd ten opzichte van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten. Er wordt nu expliciet verwezen naar artikel 1.5.2, derde lid, onderdeel a, van de wet, zodat duidelijk is dat in dat artikel en in artikel 1.1.1, van dit besluit hetzelfde begrip "instelling voor slachtofferzorg" wordt bedoeld.

De definitie van gespecialiseerde hulporganisaties is ongewijzigd overgenomen uit het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten.

De definities van registratie en authenticatie zijn ongewijzigd overgenomen uit het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland, met dien verstande dat het woord "voorziening" in plaats van "registratie" in de definitie is opgenomen omdat dit beter aansluit bij de tekst van artikel 3 Wabb.
De formulering van de definitie van identificatiemiddel is aangepast teneinde aan te sluiten bij de terminologie die wordt gebruikt in de Wet digitale overheid (Stb. 2023, 158

en 159). De definitie van identificatiemiddel in het huidige besluit luidt: "een middel dat identificatiegegevens bevat waarmee het slachtoffer of een familielid dat toegang wenst tot elektronische dienstverlening of informatieverschaffing geauthentiseerd kan worden". Met het oog op de Wet digitale overheid komt de definitie in dit besluit te luiden: "een elektronisch middel dat persoonsidentificatiegegevens bevat en dat wordt gebruikt voor de authenticatie van het slachtoffer of een familielid dat toegang wenst tot elektronische dienstverlening of informatieverschaffing". In inhoudelijk opzicht leidt deze nieuwe formulering niet tot wijziging.

HOOFDSTUK 2
Instellingen voor slachtofferhulp

Artikel 2.1.1 [toegang tot slachtofferhulporganisaties]

Deze bepaling is ongewijzigd overgenomen uit artikel 2 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten en ziet op de toegang van een slachtoffer tot slachtofferhulporganisaties.

Tweede lid
De slachtofferhulporganisaties zijn bij de verwerking van persoonsgegevens gebonden aan het juridisch kader van de Algemene verordening gegevensbescherming van de Europese Unie (PbEU 2016, L 119), die in werking trad na de inwerkingtreding van het Besluit slachtoffers van strafbare feiten.

Artikel 2.1.2 [taken slachtofferhulporganisaties]

In deze bepaling is artikel 3 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten overgenomen. Het derde lid van het huidige artikel 3 vervalt. Dit lid bracht tot medio 2022 tot uitdrukking dat de slachtofferhulporganisaties zowel gebonden waren aan de taken, bedoeld in artikel 6 van de Wet Justitie-subsidies als aan de verplichtingen die in dit besluit zijn opgenomen. Inmiddels is de Wet Justitie-subsidies ingetrokken en ook de verwijzing in artikel 3, derde lid, naar die wet werd in 2022 geschrapt. (Zie artikel 26 van het Kaderbesluit overige JenV-subsidies). De resterende tekst van het derde lid heeft als gevolg van deze verwijdering geen toegevoegde waarde meer en daarom is het derde lid niet overgenomen.
Ongewijzigd blijft dat slachtofferhulporganisaties dienen te voldoen aan de bepalingen van Hoofdstuk 2 van dit besluit.

Artikel 2.1.3 [Ministeriele regeling]

Dit artikel geeft een grondslag om bij ministeriële regeling nadere voorschriften te geven over de toegang tot slachtofferhulporganisaties. Deze bepaling is ongewijzigd overgenomen uit artikel 4 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten. De grondslag voor deze bepaling is artikel 1.5.2, derde lid, onderdeel a, van de wet. Deze bepaling houdt in dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toegang van slachtoffers en hun familieleden tot instellingen voor slachtofferhulp, de voorwaarden voor deze toegang, alsmede de financiering, organisatie en werkzaamheden van instellingen voor slachtofferhulp. Van de mogelijkheid om nadere voorschriften bij ministeriële regeling te geven is (nog) geen gebruik gemaakt.

HOOFDSTUK 3
Informatie over rechten en voorzieningen

Artikel 3.1.1 [informatieverstrekking]

De inhoud van artikel 5 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten is ongewijzigd opgenomen in deze bepaling. Deze bepaling ziet op de verstrekking van informatie door de (opsporings)ambtenaar aan het slachtoffer tijdens het eerste contact.
In de meeste gevallen zal het eerste contact van een slachtoffer plaatshebben met de politie, die de informatie moet aanbieden. Dit hoeft geen opsporingsambtenaar te zijn. Het kan ook een medewerker zijn aan de balie van een politiebureau of een medewerker van een regionaal servicecentrum. Dit is de achtergrond van de formulering "de opsporingsambtenaar of andere ambtenaar van een organisatie die opsporing van strafbare feiten tot taak heeft". Dit punt werd verder toegelicht in de nota van toelichting bij het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten.

Artikel 3.1.2 [slachtoffer van misbruik van persoonsgegevens]

In deze bepaling is artikel 5a van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten overgenomen. Deze bepaling is ingevoegd in verband met de implementatie van de EU-richtlijn 2019/713/EU (Besluit van 29 juni 2021 tot wijziging van het Besluit internationale verplichtingen extraterritoriale rechtsmacht en het Besluit slachtoffers van strafbare feiten ter implementatie van Richtlijn 2019/713/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de bestrijding van fraude met en vervalsing van niet contante betaalmiddelen en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad (PbEU 2019, L 123)). In dit nieuwe besluit is deze bepaling inhoudelijk niet gewijzigd.

Artikel 3.1.3 [onderzoek naar ernstige besmettelijke ziekte]

Deze bepaling is nieuw. In Boek 2 van de wet betreft Afdeling 6.5.6 het onderzoek naar een ernstige besmettelijke ziekte. Artikel 2.6.23, eerste lid, van de wet voorziet erin dat het slachtoffer van een misdrijf, waarbij er aanwijzingen zijn dat op hem een bepaalde (bij algemene maatregel van bestuur aangewezen) ernstige besmettelijke ziekte kan zijn overgedragen, de officier van justitie kan verzoeken een onderzoek naar een mogelijke besmetting met die ziekte te bevelen.
Op grond van artikel 1.5.3 van de wet rust op de officier van justitie de plicht om het slachtoffer bij zijn eerste contact met een betrokken opsporingsambtenaar zonder onnodige vertraging informatie te verstrekken over zijn rechten. Daaronder wordt ook zijn recht om een verzoek als bedoeld in artikel 2.6.23 te doen begrepen. Volgens het tweede lid van artikel 2.6.23 moet de officier van justitie binnen twaalf uur na ontvangst van het verzoek van het slachtoffer een gemotiveerde beslissing nemen en het slachtoffer daarvan in kennis stellen. De belangrijkste reden voor deze korte termijn is het medisch belang van het slachtoffer. Het innemen van preventieve medicatie is slechts gedurende een korte tijd na de overdracht van de ernstige besmettelijke ziekte effectief (Kamerstukken II 2007/08, 31241, nr. 6, p. 12).
De geschetste consequenties voor het slachtoffer onderstrepen het belang dat het slachtoffer informatie krijgt over zijn recht om onderzoek te verzoeken naar een

mogelijke besmetting. Los van de informatieverplichting die in dit artikel wordt vastgelegd kan het slachtoffer worden geïnformeerd door degene die hem bijstaat (artikel 1.5.6 van de wet), als hem bijstand wordt verleend. Verder kan het slachtoffer over zijn rechten advies inwinnen bij een instelling voor slachtofferhulp waarnaar het slachtoffer op grond van artikel 1.5.2 van de wet moet worden verwezen.

Artikel 3.1.4 [omvang van de informatie]

In deze bepaling, die ziet op de omvang en gedetailleerdheid van de informatie, bedoeld in artikel 3.1.1, is artikel 6 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten inhoudelijk ongewijzigd overgenomen.

Artikel 3.1.5 [Maatregelen]

Deze bepaling ziet op het treffen van passende maatregelen om het slachtoffer bij zijn contacten met autoriteiten in het strafproces te helpen en is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit artikel 7 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten.

Artikel 3.1.6 [ministeriële regeling informatievoorziening]

Dit artikel is overgenomen uit artikel 8 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten. In een ministeriële regeling op basis van dit artikel wordt uiteen gezet op welke wijze het eerste contact tussen het slachtoffer en de autoriteiten kan plaatshebben en in welke vorm en onder welke omstandigheden de informatie moet worden aangeboden. Dit betreft de Regeling algemene informatievoorziening slachtoffers (Stcrt. 2017, 18951). Deze regeling zal worden aangepast in verband met de invoering van het nieuwe Wetboek van Strafvordering.

HOOFDSTUK 4
Maatregelen tot bescherming

Artikel 4.1.1 [beschermingsmaatregelen]

Voor de terminologie “het opsporingsonderzoek” en “het onderzoek op de terechtzitting” wordt aangesloten bij het nieuwe Wetboek van Strafvordering. Dat betekent dat in dit artikel, dat inhoudelijk ongewijzigd is overgenomen uit artikel 9 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten, de term “voorbereidend onderzoek” is vervangen door “opsporingsonderzoek”. De term “voorbereidend onderzoek” wordt in het nieuwe wetboek niet meer gebruikt. Volgens artikel 1.1.6 van de wet wordt onder de opsporing verstaan het onderzoek in verband met strafbare feiten onder gezag van de officier van justitie met als doel het nemen van strafvorderlijke beslissingen.
Zoals opgemerkt in de nota van toelichting bij het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten dient de vraag wie verantwoordelijk en bevoegd is voor het treffen van beschermende maatregelen, te worden beantwoord aan de hand van het strafprocesrecht.

HOOFDSTUK 5
Individuele beoordeling, specifieke beschermingsbehoeften, bijzondere maatregelen en minderjarigen

Artikelen 5.1.1 tot en met 5.1.7

De bepalingen van de artikelen 5.1.1 tot en met 5.1.7 zijn inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit de artikelen 10 tot en met 16 van het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten. De formulering in artikel 5.1.1: "De opsporingsambtenaar, of andere ambtenaar van een organisatie die opsporing van strafbare feiten tot taak heeft" werd toegelicht bij artikel 3.1.1.
In artikel 5.1.2 is de term "voorbereidend onderzoek" vervangen door "opsporingsonderzoek", zie daarvoor ook de toelichting op artikel 4.1.1. In artikel 5.1.3, onderdelen a en b, is de verwijzing naar artikel 78a Wetboek van Strafrecht niet langer opgenomen. De inhoud van die bepaling is immers opgenomen in de nieuwe artikelen 1.11.3 tot en met 1.11.5 van de wet, waarnaar al wordt verwezen.

HOOFDSTUK 6
Gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland

Artikelen 6.1.1 en 6.1.2 [gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland]

Deze artikelen omvatten de artikelen 2 en 3 van het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland (Stb. 2019, 248). Die twee artikelen zijn inhoudelijk ongewijzigd overgenomen in dit nieuwe besluit.

Artikel 51aa, vijfde lid, van het huidige Wetboek van Strafvordering is de grondslag voor de delegatie naar het huidige Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland. De nieuwe delegatiebepaling is artikel 1.5.2, zesde lid, van de wet. De nota van toelichting bij het Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland geeft een uitvoerige uitleg over onder meer de doelen van het besluit, de relatie met de werkzaamheden van Slachtofferhulp Nederland en de samenhang met de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer. Die doelen, relatie en samenhang blijven hetzelfde met dit nieuwe besluit.

HOOFDSTUK 7
Intrekking, inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 7.1.1 [intrekking bestaande besluiten]

Zoals in het voorgaande toegelicht omvat dit nieuwe besluit de inhoud van twee huidige besluiten, namelijk het Besluit slachtoffers van strafbare feiten (Stb. 2016, 310) en het Besluit gebruik burgerservicenummer door Slachtofferhulp Nederland (Stb. 2019, 248). Deze besluiten worden ingetrokken.

Artikel 7.1.2 [inwerkingtreding]

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het voorliggende besluit.

Artikel 7.1.3 [citeertitel]

Dit artikel bevat de citeertitel.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

Bijlage 1 Transponeringstabel

Artikelen uit het huidige Besluit slachtoffers van strafbare feiten;	**Artikelen uit het huidige Besluit gebruik burger-servicenummer door Slachtofferhulp Nederland;**	**Artikelen in het nieuwe Besluit slachtoffers van strafbare feiten;**
	1, onderdeel a	vervalt
	1, onderdeel b	1.1.1, onderdeel g
	1, onderdelen c en d	1.1.1, onderdelen b en c
	1, onderdeel e	1.1.1, onderdeel h
	1, onderdeel f	1.1.1, onderdeel i
	2	6.1.1
	3	6.1.2
	4, 5, 6	Vervallen (inwerkingtreding en citeertitel)
1		1.1.1, onderdelen a t/m f
2		2.1.1
3, eerste en tweede lid		2.1.2, eerste en tweede lid
3, derde lid		vervalt
4		2.1.3
5		3.1.1
5a		3.1.2
6		3.1.4
7		3.1.5
8		3.1.6
9		4.1.1
10		5.1.1
11		5.1.2
12		5.1.3
13		5.1.4
14		5.1.5
15		5.1.6
16		5.1.7
17 en 18		Vervallen (worden opgenomen in een ander besluit onder Boek 1)
19 en 20		Vervallen (inwerkingtreding en citeertitel)